

مهندسی عمران

تعریف

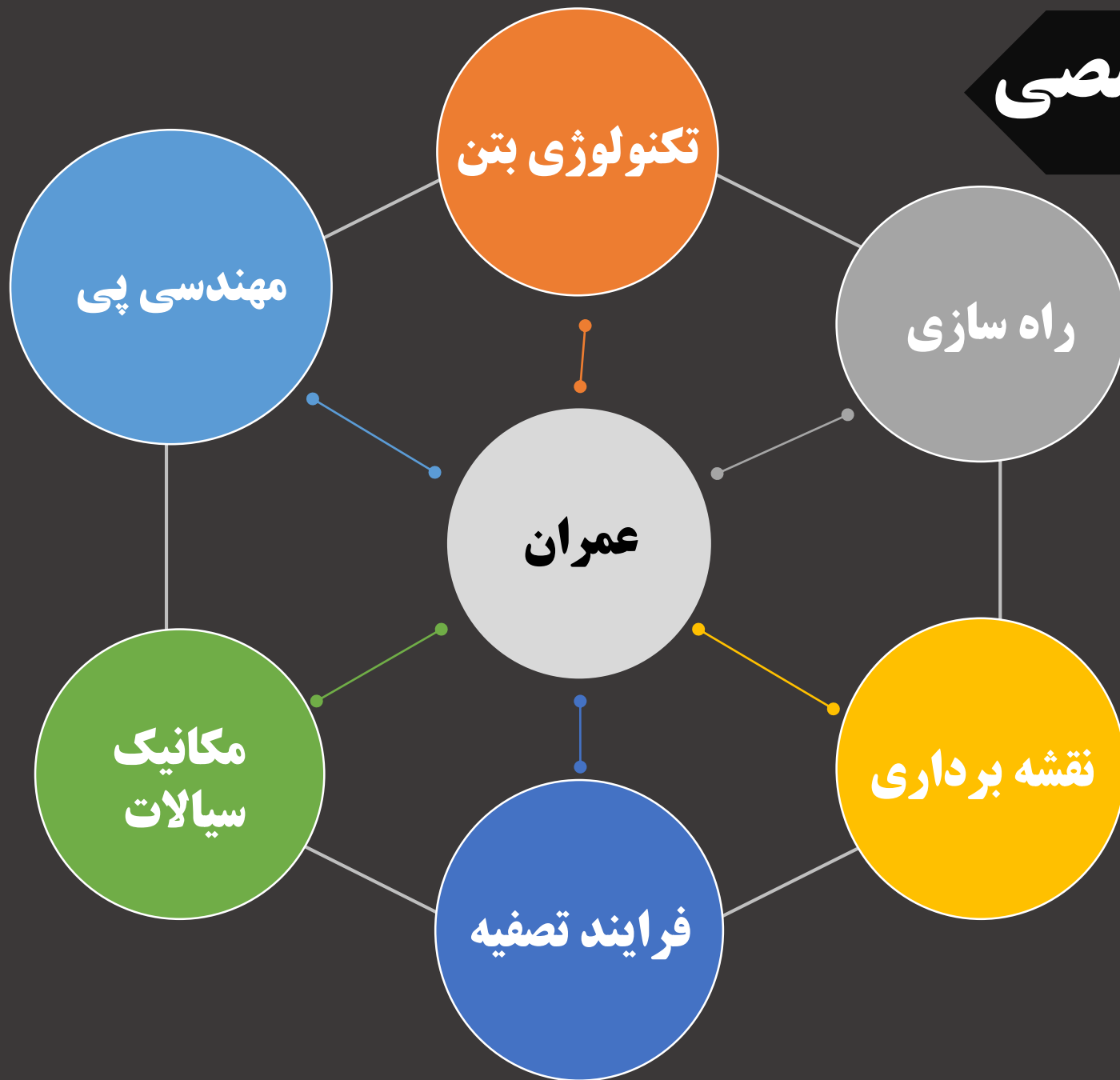

هدف از این رشته تربیت نیروهای متخصصی است که بتوانند در پروژه‌های مختلف عمرانی در زمینه‌های ساختمانی ، راه‌سازی ، پل‌سازی ، سازه‌ها و بناهای آبی، جمع‌آوری و دفع فاضلاب و ... مسوولیت طرح ، محاسبه و اجرا و نظارت بر اجرا را بر عهده گیرند. مهندسی عمران از جمله رشته‌هایی است که بیانگر کاربرد علم در ایجاد سازندگی و عمران کشور است.

با توجه به کمیت و کیفیت درسهایی که در این رشته ارائه می‌گردد، داوطلب باید از توان و دانش برتر در زمینه‌های ریاضی و فیزیک برخوردار باشد. همچنین توان جسمی، قدرت تجزیه و تحلیل، قدرت تجسم و دقت کافی در بسیاری از مسایل را داشته باشد. یک مهندس عمران باید بسیار اجتماعی و دارای توان ایجاد ارتباط با جمله سایرین باشد. چون رشته مهندسی عمران یک رشته گروهی است.

برخی دروس تخصصی

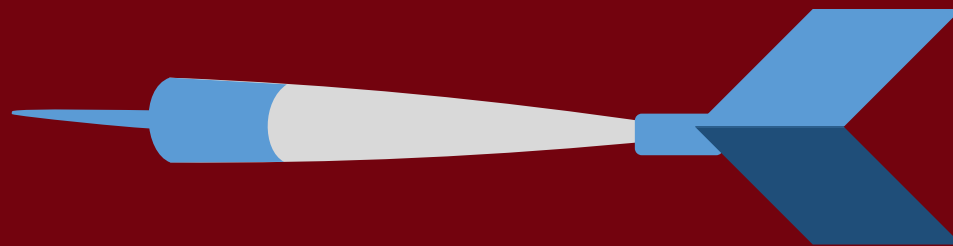
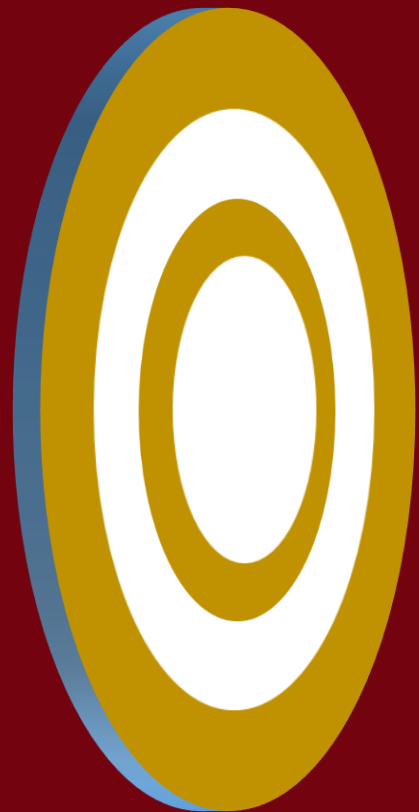

گرایش‌ها (کارشناسی)

گرایش‌های این رشته در مقطع کارشناسی در کنکور سراسری ۹۵ حذف شده است.

مهندسی عمران در مقطع کارشناسی ارشد دارای گرایش های «آب و فاضلاب»، «برنامه ریزی حمل و نقل»، «راه و ترابری»، «خطوط راه آهن»، «زلزله»، «سازه»، «مکانیک خاک و پی»، «آب و سازه های هیدرولیکی»، «مهندسی سازه های دریایی»، «مهندسی محیط زیست»، «مدیریت ساخت»، «مدیریت منابع آب» و «پدافند غیر عامل» می باشد.

این رشته در مقطع دکتری نیز قابل تحصیل می باشد.

اصولا مهندس عمران شانس کاری زیادی دارد چون در طراحی و ساخت بسیاری از کارهای عمرانی مانند: راهها، پلها، سدها، سازه‌های دریایی برای سکوه‌های نفتی، آشیانه‌های هواپیما و خانه‌های مسکونی مقاوم در مقابل زلزله، مهندسین عمران حضوری فعال دارند. مراکز مختلفی به صورت مستقیم و غیرمستقیم در فعالیتهای عمرانی نقش دارند که هر یک به تناسب نوع فعالیت خود، اقدام به جذب فارغ‌التحصیلان این رشته می‌کنند. البته باید توجه داشت که هر دانشجوی مهندسی عمران نمی‌تواند فرصت‌های شغلی خوبی داشته باشد. بلکه باید در دوران تحصیل به دنبال پژوهش، تحقیق و یادگرفتن باشد نه این که تنها واحدهای دانشگاهی را پاس کند و یا حتی به فکر یک معدل خوب دانشگاهی باشد.